

Willem Cornelis Rip.

WILLEM CORNELIS RIP † † †
DOOR P. A. HAAXMAN JR

De grootste som van arbeid is vaak ten koste gelegd aan die kunstwerken, waaraan men dien arbeid niet zien kan. Zij naderen in dat opzicht de natuur zelve, die de mate van arbeid, welke haar gewrocht heeft, voor onze waarneming verborgen houdt. Neem de beste voortbrengselen van onze Nederlandsche landschapschilderschool en gij zult de waarheid van die stelling daaraan kunnen toetsen. Een landschap van Mauve treft in de eerste plaats door zijn grooten eenvoud en oprechtheid, door dezelfde sensatie die een ontvankelijk gemoed van de natuur zelve ondervindt. De manier hoe dat bereikt werd, blijft voor den toeschouwer verborgen en hij blijft daardoor gespaard voor een verstoring der illusie, die zich bij het zien van het werk van hem meester maakt. De proef op de som geeft de tegenovergestelde ervaring bij zwakke, oppervlakkige kunstwerken, waaraan men dadelijk kan zien hoezeer de maker moet geploeterd hebben om het tot zulk een pover resultaat te brengen. Men vraagt zich dan af: hoe groot moet wel de moeite zijn geweest van den artist, die zijn werk tot zulk een hoogte wist op te voeren, dat men van die moeite niets gewaar wordt.

Ik herinner mij, Jacob Maris in zijn atelier bezocht te hebben in de dagen dat hij zijn schier volmaakte werken schiep. Tot mijn groote verbazing zat hij voor zijn schilder-ezel te werken aan een lucht met lichtende wolkenkoppen, zonder eenige studie naast

zich, met den rug naar het venster. De meester was met de grootsche effecten in de natuur zoo zeer vertrouwd geraakt, dat een eenmaal verkregen indruk hem niet meer losliet. Hij leerde de natuur als 't ware van buiten en schilderde uit zijn memorie, wat dien morgen of den vorigen dag hem bijzonder getroffen had. Wel behoeft het geen betoog, dat Jakob Maris dit resultaat eerst

bereikte na jaren lang ijverig studeeren. Want hoe geniaal ook van aanleg, het métier moet ieder kunstenaar, ook de grootste van meet aan leeren. Laat mij dit even toelichten aan den landschapschilder W. C. Rip. Sedert eenige jaren vóór 1895, toen Rip zich uit Rotterdam in den Haag ging vestigen, had ik het voorrecht hem in zijn kunstenaars-loopbaan te volgen. Aanvankelijk kon ik